

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ให้การอบรม และผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในสาขาวิชา พลศึกษาของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคกลาง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครู เพชรบุรีวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยครูระยอง และวิทยาลัยครูจันทบุรี โดยผู้วิจัยได้ ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง จำนวน ๒๔ คน และผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง จำนวน ๓๔๐ คน ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ให้การอบรม จำนวน ๒๕ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ จากผู้เข้ารับการ อบรม จำนวน ๓๐๘ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๘๘

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และค่า "ที" (t - test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

๑. สถานภาพของผู้ให้การอบรม

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็น ร้อยละ ๘๐.๐๐ มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๐ มีประสบการณ์ ในการทำงานระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี สาขาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐๐

๒. สถานภาพของผู้เข้ารับการอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็น ร้อยละ ๖๕.๓๐ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๘๒ มีประสบการณ์

ในการทำงานระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๑ มีวุฒิการศึกษา พ.ม.
 (อบรมชุดวิชาพลศึกษา) คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๑ ปัจจุบันสอนวิชาพลศึกษา คิดเป็น
 ร้อยละ ๓๗.๓๘ เข้ารับการอบรมโดยได้รับการคัดเลือกจากจังหวัด คิดเป็นร้อยละ
 ๕๑.๐๘ ตัดสินใจเข้ารับการอบรมในสาขาวิชาพลศึกษาเพราะชอบ และสนใจ
 คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๑ และส่วนใหญ่ทำงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประ
 ถมศึกษาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๗๓

๓. ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้
 หลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมาก คือ วิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึง
 ความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม และหลักสูตรวิชา
 พลศึกษาไม่มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการ
 ใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมาก คือ การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรไม่เหมาะสม
 กับระยะเวลาเรียน และวิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง
 ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม

๔. ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัด
 กิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมาก คือ ผู้เข้ารับการอบรมขาดโอกาสได้เข้าร่วม
 การแข่งขัน ไม่มีโอกาสได้ฝึกการเป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินในการแข่งขันกีฬา ขาด
 โอกาสได้ฝึกหัดการเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 และขาดความร่วมมือจากผู้ให้การอบรมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการ
 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมาก คือ ผู้เข้ารับการอบรมขาดโอกาสได้ฝึกหัดการ
 เป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน ไม่มีโอกาสได้ฝึกการเป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินในการ
 แข่งขัน ขาดโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงเมื่อมีการจัด
 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดการประเมินผลของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อนำไป

ปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป และขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้ให้การอบรมและ
ผู้เข้ารับการอบรม

๕. ปัญหาการสอนของผู้ให้การอบรม

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการ
การสอนทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้นปัญหาที่ประสบในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้ให้
การอบรมสุขภาพไม่ดี ทำให้ไม่สามารถให้การอบรมได้เต็มที่

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการ
สอนของผู้ให้การอบรมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย

๖. ปัญหาการเรียนของผู้เข้ารับการอบรม

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการ
เรียนของผู้เข้ารับการอบรมในระดับมาก และมากที่สุด โดยที่ข้อปัญหาที่ประสบมาก
ที่สุด คือ ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีเวลาสำหรับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ นอกเหนือ
จากชั่วโมงเรียน ส่วนข้อปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ ขาดความพร้อมทางด้าน
ร่างกายและทักษะในกีฬาต่าง ๆ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่มีเวลา
ค้นคว้าเพิ่มเติม ต้องเดินทางมาเข้ารับการอบรมไกลเกินไป ขาดความรู้พื้นฐาน
ขาดเรียนบ่อย ขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อ
หน่วยงานต้นสังกัดมากเกินไป จำนวนผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละชั้นเรียนมากเกินไป
เสียค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูง ไม่รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และมีงานที่ได้รับ
มอบหมายจากผู้ให้การอบรมมากเกินไป

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับ
การเรียนในระดับมาก คือ ไม่มีเวลาสำหรับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ นอกเหนือ
จากชั่วโมงเรียน ไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน
ต้นสังกัดมากเกินไป เสียค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูง ขาดความรู้พื้นฐาน ขาดความ
พร้อมในด้านอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเรียน ต้องเดินทางมาเข้ารับการ
อบรมไกลเกินไปและมีงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้การอบรมมากเกินไป

๓. ปัญหาการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาในระดับมาก คือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และงบประมาณของภาควิชาในค่านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ น้อยเกินไป

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในระดับมาก คือ งบประมาณของภาควิชาในค่านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ น้อยเกินไป อุปกรณ์ มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เข้ารับการอบรม ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่เรียนคับแคบไม่เป็นสัดส่วนและมีสิ่งรบกวนมาก และไม่ได้รับความสะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์มาใช้ในการฝึกซ้อม

๔. ปัญหาการวัดและประเมินผล

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมาก คือ ผู้เข้ารับการอบรมทุจริตในการสอบ

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมาก คือ การวัดและประเมินผลขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ให้การอบรม ไม่มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แน่นอนในแต่ละวิชา และมีความล่าช้าในการตัดสินผลการเรียน

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งค้นคว้าและการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์

ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งค้นคว้าและการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์ในระดับมาก คือ ห้องสมุดมีหนังสือตำรา และเอกสารทางค่านพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า ห้องสมุดมีหนังสือวิชาการทั่วไป ไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า บริการให้ยืมโสตทัศนูปกรณ์ของวิทยาลัยไม่สะดวกหรือมีน้อยเกินไป และผู้เข้ารับการอบรมไม่เห็นความสำคัญของการใช้ห้องสมุด

ผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งค้นคว้าและการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์ในระดับมาก คือ ห้องสมุดมีหนังสือ ตำรา และเอกสารทางคำานพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า และบริการให้ยืมโสตทัศนูปกรณ์ของวิทยาลัยไม่สะดวกหรือมีน้อยเกินไป

๑๐. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในรายการปัญหาคำานต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา คือ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรยากเกินไปและระยะเวลาของการอบรมตามที่กำหนดไว้ ๒ ๒ - ๖ ปี นั้นนานเกินไป

ปัญหาการสอน คือ ผู้ให้การอบรมไม่สามารถอธิบายและสาธิตให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะและเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง มีประสบการณ์ในการสอนน้อยเกินไป ไม่ได้แนะนำให้รู้จักการนำความรู้ไปใช้หรือปฏิบัติได้ มีงานอื่นมากเกินไปจนทำให้ประสิทธิภาพในการสอนด้อยลงหรือขาดสอนบ่อย ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ยึดเอกสารที่ตนเองหรือภาควิชาจัดขึ้นเป็นหลักในการเรียนการสอนมากเกินไป สุขภาพไม่ดีทำให้ไม่สามารถให้การอบรมได้เต็มที่ ไม่ได้แนะนำแนวคิดใหม่ ๆ มาช่วยปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น และไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมในคำานการเรียนการสอน

ปัญหาการเรียน คือ ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในคำานการเรียนและคำานส่วนตัว ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมรุ่นและต่างรุ่นได้ ไม่มีเวลาสำหรับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ขาดความพร้อมทางคำานร่างกายและทักษะในกีฬาต่าง ๆ ขาดเรียนบ่อย ไม่รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน ต้องเดินทางมาเข้ารับการอบรมไกลเกินไป ไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม และขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน

ปัญหาการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำานวยความสะดวก คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์มีจำนวนไม่เพียงพอกับผู้เข้ารับการอบรม สนามขาดความปลอดภัย ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ถูกสุขลักษณะและมีไม่เพียงพอและบริการของห้องพยาบาลไม่อำานวยความสะดวก

ปัญหาการวัดและประเมินผล คือ ไม่มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แน่นอนในแต่ละวิชา การวัดและประเมินผลขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ให้การอบรม ผู้เข้ารับการอบรมไม่เคยมีส่วนร่วมในการประเมินผล ให้คะแนนทางก้านทักษะมากเกินไป ให้คะแนนทางก้านทฤษฎีน้อยเกินไป ให้คะแนนทางก้านความตั้งใจ ความสนใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยเกินไป ระยะเวลาของการสอบวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับปริมาณและลักษณะของข้อสอบ ไม่มีการชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน ไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีความล่าช้าในการตัดสินผลการเรียน มีความผิดพลาดในการให้คะแนน และตั้งเกณฑ์ในการสอบทักษะไวสูงเกินไป

ปัญหาการใช้แหล่งค้นคว้าและบริการให้ยืมวัสดุอุปกรณ์ คือ ขาดความสะดวกในการใช้ห้องสมุด และระยะเวลาของการให้ยืมหนังสือออกจากห้องสมุดในแต่ละครั้งน้อยเกินไป

การอภิปรายผลการวิจัย

๑. ผู้ให้การอบรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าพอใจ เพราะผู้ให้การอบรมของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ถือได้ว่าเป็นครูของครู จึงควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีความรู้ และความสามารถในการสอน ดังที่กองแผนงานสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ยืนยันความสำคัญของประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากรในกรมการฝึกหัดครูไว้ว่า "ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมค่านิยมคุณภาพของการฝึกหัดครู คือ คณะอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครู ซึ่งจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์"

กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, แผนการผลิตกำลังคนระดับกลาง ระยะที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔), (๒๕๑๗), หน้า ๕.

๒. ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี มีวุฒิทางการศึกษา พ.ม. (อบรมชุดวิชาพลศึกษา) และปัจจุบันทำการสอนวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสมเพราะว่าผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติราชการมาเป็นเวลานานสมควรที่จะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมเพิ่มพูนวิทยฐานะ และความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่ว่า

๑. เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
๒. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการให้สนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครู
๓. เพื่อยกสถานภาพของวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

๓. ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหามาก คือ วิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาพลศึกษาไม่มีการปรับให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน และผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหา คือ การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรไม่เหมาะสมกับระยะเวลาเรียน วิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม จากปัญหาที่ห้ผู้ให้การอบรม และผู้เข้ารับการอบรมประสบนี้ แสดงว่า การกำหนดวิชาเลือกและการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนในประเด็นเหล่านี้ยังไม่เหมาะสม ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพลศึกษาของสภาการฝึกหัดครูทุกฝ่ายควรปรับปรุงแก้ไขการจัดวิชาเลือกให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และผู้ให้การอบรมจะต้องศึกษาทำความเข้าใจวิธีการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนให้กระจ่างแจ้ง เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังที่ลำพอง บุญช่วย ได้กล่าวไว้ว่า "การตัดสินใจเลือกหลักสูตร และการที่ตัดสินใจนำ

➤ กรมการฝึกหัดครู, โครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

หลักสูตรไปใช้นั้น ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่ายโดยเฉพาะครูจะต้องคำนึงถึงการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โดยต้องพิจารณาทำความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร และคำนึงถึงตัวผู้เรียน สังคมและ "เนื้อหาวิชา"^๑ และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ สุขถาวร ประเด็นหนึ่งที่พบว่า "เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลานามัยไม่ได้สัดส่วนกับเวลาที่สอนและจำนวนหน่วยกิต"^๒

๔. ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหามาก คือ ผู้เข้ารับการอบรมขาดโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขัน ขาดโอกาสได้ฝึกการเป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินในการแข่งขันกีฬา ขาดโอกาสได้ฝึกการเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยเกินไปขาดความร่วมมือจากผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรม จะเห็นได้ว่า ทั้งผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมต่างก็ประสบปัญหาคือ ๑) กันเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่า การดำเนินการของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ต่างก็จัดการอบรมเฉพาะในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมมีช่วงเวลาอยู่ร่วมกันเพียง ๒ วัน ใน ๑ สัปดาห์ นอกจากนี้ในแต่ละภาคเรียน ผู้เข้ารับการอบรมยังต้องลงทะเบียนเข้ารับการอบรมหลายวิชาด้วยกัน จึงไม่มีช่วงเวลาว่างที่จะนำมาใช้ฝึกทักษะกีฬาต่าง ๆ ทางพลศึกษาและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้

๕. ปัญหาการสอนของผู้ให้การอบรม ทั้งผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางต่างประสบปัญหาในระดับน้อยและน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ

^๑ ลำพอง บุญช่วย, การสอนเชิงระบบ (นนทบุรี: โรงพิมพ์ชัยศิริการพิมพ์, ๒๕๒๓), หน้า ๖๑.

^๒ สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕), หน้า ๒๖.

ผลการวิจัยของ รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา ที่พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรีมีน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง มีความตั้งใจจริงในการสอนประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่า ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางต่างก็เป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกมาเป็นอย่างดีจากการสอบคัดเลือกเข้ารับราชการของกรมการฝึกหัดครู ซึ่งมีผู้สมัครสอบเป็นจำนวนมากในแต่ละวิชาเอก เมื่อใดผู้ให้การอบรมที่มีความรู้ความสามารถ ปัญหาการเรียนการสอนจึงมีน้อยดังกล่าว

๖. ปัญหาการเรียนของผู้ให้การอบรม ทั้งผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหาในระดับมากเหมือนกัน คือ ขาดความรู้พื้นฐาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อหน่วยงานต้นสังกัดมากเกินไป มีงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้การอบรมมากเกินไป เสียค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูงต้องเดินทางมาเข้ารับการอบรมไกลเกินไป ไม่มีเวลาดูแลตัวเองเพิ่มเติมสำหรับข้อปัญหาที่ผู้ให้การอบรมประสบปัญหามากที่สุด และผู้เข้ารับการอบรมประสบปัญหาในระดับมาก คือ ไม่มีเวลาสำหรับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา ที่พบว่าปัญหาการเรียนของนิสิตนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ที่เป็นปัญหามาก คือ นิสิต นักศึกษาขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง นิสิตนักศึกษาขาดความคิดวิพากษ์วิจารณ์และซักถาม ส่วนนิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นว่า นิสิต นักศึกษาขาดความคิดวิพากษ์วิจารณ์และซักถาม ขาดการค้นคว้าเพิ่มเติม และขาดการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ส่งผลถึงคุณภาพของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่วิทยาลัยครูทุกแห่ง รวมทั้งหน่วยงานต้นสังกัดของครูประจำการจะต้องมีการปรึกษาหารือร่วมกันโดยเร่งด่วน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ขจัดปัญหาเหล่านี้ให้เบาบางลงอันจะทำให้โครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา, "การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔), หน้า ๑๐๐.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๑.

๓. ปัญหาการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ต่างก็ประสบปัญหาเหมือนกัน คือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและงบประมาณของภาควิชาในค่านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ น้อยเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบูรณ์ มิ่งเมือง ที่พบว่า "ปัญหาค่านเครื่องอำนวยความสะดวก ผู้เข้ารับการอบรม ประสบปัญหามากเกี่ยวกับ เรื่องของความสะดวกในการใช้อุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อมนอกเวลา เรียนและมีปัญหามากในเรื่องสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน ภาคปฏิบัติ" ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีภาควิชาต่าง ๆ ในความรับผิดชอบเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณไปสู่ภาควิชาพลศึกษามีจำนวนจำกัด นอกจากนี้ งบประมาณจากกรมการฝึกหัดครูที่จัดสรรให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งก็มีจำนวนจำกัด เพราะกรมการฝึกหัดครูมีวิทยาลัยครูในสังกัดถึง ๓๖ แห่ง จึงมีผลทำให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

๔. ปัญหาการวัดและประเมินผล ผู้ให้การอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมาก คือ ผู้เข้ารับการอบรมทุจริตในการสอบ ส่วนผู้เข้ารับการอบรมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมาก คือ การวัดและประเมินผลขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ได้ การอบรมไม่มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แน่นอนในแต่ละวิชามีความลำเอียงในการตัดสิน ผลการเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดห้องสอบและกรรมการคุมสอบไม่เหมาะสมกัน โดยเฉพาะห้องเรียนที่มีจำนวนผู้เข้าสอบมากเกินไป จะทำให้ผู้เข้าสอบนั่งใกล้ชิดกัน และกรรมการคุมสอบดูแลไม่ทั่วถึง จึงเปิดโอกาสให้เกิดการทุจริตในการสอบได้

สมบูรณ์ มิ่งเมือง, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕)

นอกจากนี้ผู้ให้การอบรมอาจจะไม่ได้ชี้แจงวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจอย่างละเอียดชัดเจน ขาดการได้ข้อมูลย้อนกลับ หรือเฉลยข้อสอบให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้ในแต่ละครั้งที่มีการสอบ และเจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีน้อย จึงทำให้การแจ้งผลการสอบในแต่ละภาคเรียนล่าช้า

๘. ปัญหาการใช้แหล่งคนคว่ำและการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์ ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมของกุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งคนคว่ำ และการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์ในระดับมากเหมือนกัน คือ ห้องสมุดมีหนังสือ ตำรา และเอกสารทางด้านพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการคนคว่ำและบริการให้ยืมโสตทัศนูปกรณ์ของวิทยาลัยไม่สะดวกหรือน้อยเกินไป ซึ่งปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบูรณ์ มิ่งเมือง ที่พบว่า "การจัดและดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา ประสบปัญหามากในเรื่องขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ และขาดตำรา เอกสารอ่านประกอบในวิชาภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิทยาลัยครูแต่ละแห่งไม่สามารถจัดบริการเหล่านี้ให้ได้ดี เนื่องจาก มีความจำกัดในเรื่องกำลังเจ้าหน้าที่และงบประมาณ นอกจากนี้ ผู้เข้ารับการอบรมยังหาโอกาสเข้าไปคนคว่ำเพิ่มเติมในห้องสมุดได้ยาก เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเข้ารับการอบรมวิชาต่าง ๆ ตลอดทั้งวัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมของกุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกัน

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรยากเกินไป ระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๒ ๒ - ๖ ปี นั้นนานเกินไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เข้ารับการอบรมต้องการที่จะได้รับความสะดวกสบายในการศึกษาเล่าเรียน และต้องการจะสำเร็จการศึกษาเร็ว ๆ เพื่อจะได้เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาอบรมน้อยลง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมของ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง เมื่อมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยที่ผู้เข้ารับการอบรมประสบปัญหาในระดับมาก และผู้ให้การอบรมประสบปัญหาในระดับน้อย ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าผู้เข้ารับการอบรมมีจำนวนมาก และมีโอกาสมาเข้ารับการอบรมเพียงสัปดาห์ละ ๒ วัน การติดต่อกันเพื่อแจ้งข่าวสารหรือรายละเอียดต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละครั้งจึงยากที่จะทั่วถึงได้ ยิ่งในกรณีที่ผู้เข้ารับการอบรมไม่มาเข้ารับการอบรมจะทำให้เกิดปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ส่วนผู้ให้การอบรมมีจำนวนน้อยและได้รับการติดต่อขอคำปรึกษาหารือจากผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นคณะกรรมการดำเนินการอยู่ตลอดเวลา จึงทราบรายละเอียดของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นอย่างดี ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย จึงมีผลทำให้ความคิดเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมของ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางเกี่ยวกับปัญหาการสอนของผู้ให้การอบรมพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ ผู้ให้การอบรมสุขภาพไม่ดีทำให้ไม่สามารถให้การอบรมได้เต็มที่ ยึดเอกสารที่ตนเองหรือภาควิชาจัดขึ้นเป็นหลักในการสอนเกินไป ผู้ให้การอบรมไม่สามารถอธิบายและสาธิตให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะและเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้ให้การอบรมเป็นฝ่ายให้การสอน จึงรู้สึกว่าการสอนเป็นปัญหาที่ตนประสบน้อย ส่วนผู้เข้ารับการอบรมเป็นฝ่ายรับ จึงมีความคาดหวังที่จะได้รับการปฏิบัติต่อตนเองมาก ทั้งสองฝ่ายจึงมีความรู้สึกในการประสบปัญหาแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม

ทั้งผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมของวิทยาลัยครูในวิทยาลัยครูภูมิภาคกลางก็ประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมของวิทยาลัยครูภูมิภาคกลางเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของผู้เข้ารับการอบรมพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ ขาดความพร้อมทางด้านร่างกาย ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่มีเวลาสำหรับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ นอกเหนือไปจากชั่วโมงเรียน ขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน ต้องเดินทางเข้ามารับการอบรมไกลเกินไป ไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่สามารถที่จะปรับตัวเข้ากับเพื่อร่วมรุ่นและเพื่อต่างรุ่นได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ให้การอบรมตั้งความคาดหวังในตัวผู้เข้ารับการอบรมไว้สูง จึงมีผลทำให้รู้สึกมีปัญหาค่อนข้างมากกว่าผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกือบทุกข้อปัญหาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ให้การอบรมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมของวิทยาลัยครูภูมิภาคกลางเกี่ยวกับปัญหาการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ถูกสุขลักษณะและมีไม่เพียงพอ บริการของห้องพยาบาลไม่อำนวยความสะดวก สนามขาดความปลอดภัย อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับผู้เข้ารับการอบรม เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะจำนวนผู้เข้ารับการอบรมมีจำนวนมาก และมีหลายสาขาวิชาเอก จึงทำให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีไม่เพียงพอ และอีกประการหนึ่งผู้เข้ารับการอบรมเป็นฝ่ายใช้บริการต่าง ๆ เหล่านี้โดยตรง จึงเกิดปัญหากับตนเองมากกว่าที่เกิดกับผู้ให้การอบรมจึงทำให้ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมประสบปัญหาในประเด็นเหล่านี้แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้รับการอบรมของกลุ่ม วิทยาลัยครูภาคกลางเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ ให้คะแนนทางด้านทฤษฎีน้อยเกินไป ไม่มีการชี้แจงเกี่ยวกับการ จัดและประเมินผลการเรียน การวัดและประเมินผลขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ให้ การอบรม ทั้งเกณฑ์ในการสอบทักษะไว้สูงเกินไป ไม่มีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ที่แน่นอนในแต่ละวิชา มีความผิดพลาดในการให้คะแนน ให้คะแนนทางด้านทักษะมากเกินไป ระยะเวลาของการสอบวิชาผลศึกษาไม่เหมาะสมกับปริมาณและลักษณะของข้อสอบ มีความ ล้าช้าในการตัดสินผลการเรียน ให้คะแนนทางด้านความสนใจ ความตั้งใจ และการเข้า ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยเกินไป ไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่ สอน ผู้เข้ารับการอบรมไม่เคยมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล เหตุที่ผู้ให้การอบรม และผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันในหลาย ๆ ข้อปัญหานั้นสามารถอธิบาย ได้ ๒ ประการคือ ประการแรกผู้เข้ารับการอบรมเป็นฝ่ายถูกวัดและประเมิน จึงมี ความรู้สึกว่ามีปัญหาในประเด็นต่าง ๆ สูงกว่าผู้ให้การอบรมซึ่งเป็นฝ่ายวัดและประเมิน ประการที่สอง อาจเป็นเพราะว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีข้อบกพร่อง และยังไม่ได้มาตรฐาน จึงทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความรู้สึกสับสนและมีปัญหาคั่ง ค่ำกล่าวของ ชาวาด แพร์ตันกุล ที่ว่า "เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่สร้างขึ้น อย่างถูกหลักวิชาจะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเอง และยังสามารถ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติในการเรียนที่ดี ในทางตรงกันข้ามแบบทดสอบที่สร้างขึ้นอย่าง ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาจะทำให้ผู้เรียนสับสน บั่นทอนกำลังใจ ชักทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธี แห่งการศึกษาเล่าเรียนอย่างผิด ๆ" ประการที่สาม อาจเป็นเพราะว่าวิธีการวัดและ ประเมินผลของผู้ให้การอบรมเน้นหนักไปในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมไม่ต้องการ

ชาวาด แพร์ตันกุล, การประเมินผลการสอนในประเทศไทย (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยแบบเรียน, ๒๕๐๘), หน้า ๓.

ให้เป็นเช่นนั้น ดังที่การวิจัยของ วิสูตร กองจินดา และคณะพบว่า "นิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เห็นว่าควรมีการวัดและประเมินผลกิจกรรมพลศึกษาทั่วไปทั้งทางทฤษฎีและ ปฏิบัติควบคู่กันไป" แต่อย่างไรก็ตามทั้งผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมต่างก็ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมิน อยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมของ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางเกี่ยวกับปัญหาการใช้แหล่งคนควาและการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์ พบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ คือ ขาดความสะดวกในการใช้ หอสมุด เจ้าหน้าที่หอสมุดไม่ค่อยให้คำแนะนำในการใช้บริการหอสมุด ระยะเวลา ของการให้ยืมหนังสือออกจากหอสมุดแต่ละครั้งน้อยเกินไป ผู้เข้ารับการอบรมไม่เห็น ความสำคัญของการใช้หอสมุด เหตุที่เป็นเช่นนี้สามารถแยกอภิปรายได้ ๒ ประเด็น คือ ในเรื่องของความสะดวกต่าง ๆ ในการใช้หอสมุด ผู้ให้การอบรมซึ่งเป็นอาจารย์ ของวิทยาลัยครูจะได้รับความสะดวกต่าง ๆ เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นการขอคำแนะนำ หรือระยะเวลาของการให้ยืมหนังสือออกจากหอสมุดซึ่งบางวิทยาลัยอนุญาตให้ผู้ให้การ อบรมขอยืมหนังสือได้ตลอดภาคเรียนหรือมากกว่า ในขณะที่ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีโอกาส ได้รับความบริการเช่นนี้ และอีกประเด็นหนึ่งคือ การเห็นความสำคัญในการใช้หอสมุดของ ผู้เข้ารับการอบรม ผู้ให้การอบรมต้องการให้ผู้เข้ารับการอบรมคนควาหาความรู้เพิ่มเติม ในหอสมุด แต่ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีเวลาว่างพอที่จะไปคนควาได้เพราะต้องเข้ารับ การอบรมเกือบตลอดทั้งวัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการ อบรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แหล่งคนควาและการให้บริการโสตทัศนูปกรณ์ต่างกัน

วิสูตร กองจินดา และคณะ, ปัญหาและความต้องการของนิสิต มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ต่อโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป, รายงานการวิจัย (กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๒๐).

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษาที่ใช้ในปัจจุบันให้เป็นหลักสูตรสำหรับโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ โดยเฉพาะของผู้เข้ารับการอบรมในการที่จะนำเอาความรู้ไปใช้ในการสอนอย่างได้ผลจริงจัง
๒. ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรจัดเวลาพิเศษเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสฝึกการเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันการ เป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันการ เป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินในการแข่งขัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์
๓. ในด้านการเรียนของผู้เข้ารับการอบรม ควรมีการปรับปรุงระบบการรับและคัดเลือกบุคลากรที่มาเข้ารับการอบรมในสาขาวิชาพลศึกษา โดยที่ผู้เข้ารับการอบรมควรมีความรู้พื้นฐานทางพลศึกษาพอสมควร
๔. การวัดประเมินผลในแต่ละรายวิชา ผู้ให้การอบรมควรพิจารณาคงใช้เกณฑ์อย่างเดียวกัน พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเกณฑ์นั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทราบ
๕. ผู้บริหารวิทยาลัยครูแต่ละแห่งควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ ตำราให้เพียงพอต่อการค้นคว้าและควรมีการสอบถามไปยังภาควิชาต่าง ๆ ในการสั่งซื้อเฉพาะสาขาหรือควรมีการจัดสรรงบประมาณให้ตามจำนวนผู้เข้ารับการอบรม เพื่อสั่งซื้อหนังสือโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

๑. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการกับนักศึกษาภาคปกติในสาขาวิชาพลศึกษา
๒. ควรทำการวิจัยติดตามผลผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการไปแล้วว่า สามารถนำเอาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่วิทยาลัยครูจัดให้ไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด